

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
NILO JÄÄSKINEN IŠVADA,
pateikta 2014 m. balandžio 30 d.¹

Byla C-417/12 P

**Danijos Karalystė
prieš**

Komisiją

„Apeliacinis skundas — Nepriimtinas — EŽŪOGF — Garantijų skyrius — Tam tikrų išlaidų, kurias Danijos Karalystė patyrė dėl žemės plotų atidėjimo, nefinansavimas Bendrijos lėšomis — Nuotolinė patikra — Reglamento (EB) Nr. 2419/2001 15, 22 ir 23 straipsniai — Reglamento (EB) Nr. 2316/1999 19 straipsnis — Atidėtos žemės sklypų augalinė danga — Įrodinėjimo pareiga ir įrodymų apimtis — Nustatyto dydžio korekcijos taikymo sąlygos“

I – Įvadas

1. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką valstybės narės privalo rengti visus administracinius patikrinimus ir patikras vietoje, dėl kurių galima užtikrinti, kad būtų tinkamai laikomasi materialių ir formalių iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) teikiamų lėšų skyrimo sąlygų. Jeigu Komisija nustato trūkumą ir jeigu konstatuojama, kad EŽŪOGF patyrė nuostolių, Komisija netinkamų finansuoti išlaidų gali nefinansuoti. Tokių išlaidų ji taip pat gali nefinansuoti, jeigu kyla rimtų ir pagrįstų abejonių šiuo klausimu, o atitinkamai valstybei narei nepavyko pateikti informacijos, kuria galima pagrįsti šios valstybės argumentus, pateiktus siekiant išsklaidyti tokias abejones. Pagal šį principą reglamentuojamas tiek įrodinėjimo pareigos nustatymas, tiek nustatyto dydžio korekcijų taikymas tuo atveju, kai yra pažeidimų, turinčių įtakos iš EŽŪOGF skirtoms lėšoms.

2. Savo apeliaciniu skundu Danijos Karalystė prašo panaikinti 2012 m. liepos 3 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą² (toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo atmestas jos ieškinys visų pirma dėl 2009 m. kovo 19 d. Komisijos sprendimo 2009/253/EB (toliau – ginčijamas sprendimas)³ panaikinimo iš dalies, kiek šiuo sprendimu atsisakoma Bendrijos lėšomis finansuoti tam tikras išlaidas, kurias Danijos Karalystė patyrė dėl žemės plotų atidėjimo.

3. Ginčijamame sprendime Europos Komisija pasiūlė už 2003, 2004 ir 2005 finansinius metus, susijusius atitinkamai su 2002, 2003 ir 2004 prekybos metais, Danijos Karalystei taikyti nustatyto dydžio finansines korekcijas. Korekcijos atitinkamai siekė 2, 5 arba 10 %, atsižvelgiant į nustatytus trūkumus, susijusius su nuotoline patikra ir tikrinimu, kaip laikomasi teisės aktų reikalavimų dėl atidėtos žemės plotų (toliau – atidėtos žemės plotų tikrinimas).

1 — Originalo kalba: prancūzų.

2 — Sprendimas *Danija / Komisija* (T-212/09, EU:T:2012:335).

3 — Sprendimas dėl Bendrijos atsisakymo Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus ir Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) lėšomis finansuoti tam tikras valstybių narių patirtas išlaidas (OL L 75, p. 15).

II – Ginčo aplinkybės, procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

4. Pareiškimu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2009 m. birželio 2 d., Danijos Karalystė pareiškė ieškinį, kuriuo visų pirma prašoma iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą. Ieškinys, Bendrojo Teismo kanceliarijoje užregistruotas numeriu T-212/09, buvo pagrįstas keturiais pagrindais, susijusiais, pirma, su teisės ir vertinimo klaidomis, padarytomis nuotolinės patikros taisyklių srityje, antra, su teisės ir vertinimo klaidomis, padarytomis atidėtos žemės plotų tikrinimo taisyklių srityje, trečia, su esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu ir, ketvirta, su teisės ir vertinimo klaidomis, padarytomis finansinių korekcijų taisyklių srityje.

5. Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė visą ieškinį ir nurodė kiekvienai šaliai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

6. Išsamus bylos faktinių aplinkybių ir proceso aprašymas pateikiamas skundžiamame sprendime.

III – Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

7. Pareiškimu, kurį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo 2012 m. rugsėjo 13 d., Danijos Karalystė pateikė apeliacinį skundą dėl skundžiamo sprendimo. Ji prašo Teisingumo Teismo visiškai arba iš dalies panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą ir patenkinti Bendrajam Teismui pateiktus reikalavimus; jei nebūtų patenkintas šis reikalavimas, ji prašo grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad jis priimtų naują sprendimą.

8. Danijos Karalystė nurodo penkis pagrindus, kuriais grindžia savo apeliacinį skundą. Pirmasis pagrindas susijęs su teisės klaida, padaryta nuotolinės patikros priemonių trūkumo srityje aiškinant Reglamento Nr. 2419/2001 15 straipsnį, siejamą su šio reglamento 23 straipsniu⁴. Antrasis pagrindas susijęs su dviem teisės klaidomis: viena padaryta netinkamai aiškinant Reglamento Nr. 2316/1999 19 straipsnio 4 dalį, kita susijusi su nepagrįsta ir nenustatyta prievole pjauti galimą augalinę dangą⁵. Trečiasis pagrindas pagrįstas įrodinėjimo pareigos iškraipymu. Ketvirtasis pagrindas susijęs su netinkamu nustatyto dydžio korekcijos sąlygų taikymu, o penktajame pagrinde nurodyta, kad atitinkamai 5 ir 10 % nustatyto dydžio korekcijų taikymo sąlygos nebuvo tenkinamos.

9. Komisija prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą; jeigu nebūtų patenkintas šis reikalavimas, ji prašo patvirtinti skundžiamą sprendimą ir priteisti iš Danijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

4 — Pagal 2001 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2419/2001, **nustatančio išsamias integruotos administravimo ir kontrolės sistemos taikymo tam tikroms Tarybos reglamente (EEB) Nr. 3508/92 nustatytoms Bendrijos pagalbos schemoms taisykles** (OL L 327, p. 11; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 34 t., p. 308), 15 straipsnį administraciniai patikrinimai ir patikros vietoje atliekami taip, kad būtų veiksmingai patikrinta, kaip laikomasi pagalbos skyrimo sąlygų. Minėto reglamento 23 straipsnio 1 dalyje, be kita ko, nustatyta, kad jeigu valstybė narė visą arba dalį tikrintino pasirinkto objekto tikrina vykdydama nuotolinę patikrą, atliekant tokią patikrą tikrinamos zonos, kiek tai įmanoma, atrenkamos, atsižvelgiant į atitinkamus rizikos veiksnius, kuriuos turi nustatyti valstybė narė. Pagal šio straipsnio 2 dalį valstybė narė fotografiniu būdu analizuoja visų tikrintinų žemės ūkio paskirties plotų palydovinius vaizdus arba ploto nuotraukas, kad nustatytų augalinę dirvos dangą ir išmatuotų plotą, taip pat atlieka patikrą vietoje pagal visas paraiškas, kai deklaruojamos informacijos tikslumo patikrinimo, priimtino kompetentingai institucijai, fotografiniu būdu atlikti neįmanoma. Šio straipsnio 3 dalyje numatyta, kad, jeigu valstybė narė taiko nuotolinę patikrą, reglamento 18 straipsnio 2 dalyje nurodyti papildomi patikrinimai atliekami kaip įprastinės patikros vietoje, jeigu einamaisiais metais šių patikrų neįmanoma atlikti nuotolinės patikros priemonėmis.

5 — 1999 m. spalio 22 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2316/1999, **nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1251/1999 dėl tam tikrų lauko kultūrų augintojų paramos sistemos sukūrimo taikymo taisykles** (OL L 280, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 3 sk., 26 t., p. 362), 19 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatyta, kad „[a]tskirti [atidėti] plotai negali būti naudojami jokiai kitai žemės ūkio gamybai, išskyrus nurodytai Reglamento (EB) Nr. 1251/1999 6 straipsnio 3 dalyje, arba naudojami siekiant pelno, kuris nesuderinamas su lauko kultūrų auginimu“, ir kad „[v]alstybės narės taiko tinkamas priemones, atitinkančias atskirtos [atidėtos] žemės konkrečią padėtį ir užtikrinančias, kad ji būtų prižiūrima, o aplinka apsaugota. Šios priemonės taip pat gali būti taikomos žaliajai dangai; šiuo atveju žaliaji dangai negali būti naudojama sėklai auginti ir jokiū būdu negali būti naudojama žemės ūkio gamybai iki rugpjūčio 31 d. arba po šios datos iki sausio 15 d., auginant kultūras parduoti“.

10. Prancūzijos Respublikai, Nyderlandų Karalystei, Suomijos Respublikai ir Švedijos Karalystei buvo leista įstoti į bylą Danijos Karalystės pusėje. Šios valstybės narės pateikė įstojimo į bylą paaiškinimus.

11. 2013 m. gruodžio 12 d. posėdyje buvo išklausti Danijos Karalystės, Komisijos ir Švedijos Karalystės atstovai.

IV – Teisinė analizė

A – *Dėl apeliacinio skundo priimtumo*

12. Komisija pirmiausia prašo „atmesti“ apeliacinį skundą; šį prašymą aiškinu kaip Teisingumo Teismui skirtą prašymą iš tikrųjų pripažinti apeliacinį skundą nepriimtinu. Iš tiesų Komisija pabrėžia, kad šiame apeliaciniame skunde tik pažodžiui pakartojami Bendrajam Teismui pateikti ieškinio pagrindai ir argumentai, įskaitant faktinėmis aplinkybėmis, kurias šis teismas aiškiai atmetė, pagrįstus pagrindus ir argumentus. Ji priduria, kad toks apeliacinis skundas – tai daugiau prašymas paprasčiausiai peržiūrėti Bendrojo Teismo nagrinėtą ieškinį, o tai nepatenka į Teisingumo Teismo jurisdikciją⁶. Komisijos teigimu, Danijos Karalystės pateiktas apeliacinis skundas susijęs tik (arba daugiausia) su Bendrojo Teismo atliktu faktinių aplinkybių vertinimu.

13. Savo ruožtu pažymiu, kad apeliaciniame skunde neabejotinai yra tam tikrų Komisijos kritikuojamų aspektų. Tačiau Danijos Karalystės kaltinimai aiškiai grindžiami tariamomis Bendrojo Teismo padarytomis teisės klaidomis. Iš tiesų apeliaciniu skundu iš esmės siekiama užginčyti Bendrojo Teismo poziciją dėl kelių pirmojoje instancijoje jam pateiktų teisės klausimų, įskaitant Bendrojo Teismo atliktą teisinį faktinių aplinkybių kvalifikavimą. Todėl, kadangi šiame apeliaciniame skunde tiksliai nurodyti kritikuojami skundžiamo sprendimo punktai, taip pat pagrindai ir argumentai, kuriais jis grindžiamas, pagal Teisingumo Teismo praktiką negalima nepriimtinu pripažinti viso apeliacinio skundo⁷.

B – *Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 2419/2001 aiškinimo klaida ir dalies sprendimo nepriėmimu*

1. Šalių argumentai

14. Dėl Reglamento Nr. 2419/2001 15 ir 23 straipsnių aiškinimo Danijos Karalystė (jai šiuo klausimu pritaria Prancūzijos Respublika) pabrėžia, kad Bendrasis Teismas pateikė klaidingą aiškinimą, skundžiamo sprendimo 51 ir 52 punktuose padaręs išvadą, jog Komisija, siekdama įvertinti valstybių narių atliekamų nuotolinių patikrų veiksmingumą, gali naudotis visomis tinkamomis priemonėmis, įskaitant dirvos matavimą naudojant globalinę padėties nustatymo sistemą (toliau – GPS), kad atliktų palyginimą. Danijos Karalystė tvirtina, kad nuotolinio matavimo ir matavimo naudojant GPS skirtumu negalima naudotis siekiant nustatyti, ar nuotolinė patikra buvo pakankamai veiksminga, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2419/2001 15 straipsnį.

6 — Sprendimas *Reynolds Tobacco ir kt. / Komisija* (C-131/03 P, EU:C:2006:541, 49 ir 50 punktai).

7 — Sprendimas *Lenkija / Komisija* (C-335/09 P, EU:C:2012:385, 28 punktas).

15. Ji taip pat teigia, kad skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas nepareiškė nuomonės dėl kai kurių kitų pagrindų, kuriais Danijos Karalystė ginčija Komisijos išvadų dėl Danijos nuotolinės patikros priemonių veiksmingumo teisėtumą, nes šios išvados pagrįstos keliomis esminėmis klaidomis. Danijos Karalystė mano, kad šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas netiksliai pateikė faktus, skundžiamo sprendimo 50 punkte nurodęs, kad Komisija anksčiau buvo suabejojusi atliktų nuotolinių patikrų kokybe. Be to, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į taisomuosius veiksmus, susijusius su didelės raiškos (HR) vaizdų⁸ naudojimu, kurių ėmėsi Danijos Karalystė.

16. Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 48 ir 49 punktuose teisingai padarė išvadą, jog Danijos institucijų atlikta patikra nepakankama, o skundžiamo sprendimo 51 ir 52 punktuose jis nusprendė, kad kaltinimas, kurį Danijos Karalystė pakartojo savo apeliaciniame skunde, nepagrįstas.

2. Vertinimas

17. Mano nuomone, svarbiausia tai, kad Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, jog šiuo atveju klausimas kyla ne dėl to, ar leidžiama naudoti didelės raiškos vaizdus, bet dėl to, kaip šiuos vaizdus reikia naudoti⁹. Iš tiesų iš atitinkamų Sąjungos teisės normų (t. y. pirmiausia Reglamento Nr. 2419/2001 15 straipsnio ir 22 straipsnio 1 dalies¹⁰) matyti, kad valstybės narės privalo imtis priemonių, kuriomis, kaip jos mano, galima užtikrinti patikrų veiksmingumą, taigi ir nuotolinio matavimo tikslumą¹¹.

18. Taigi Danijos Karalystė neteisingai tvirtina, kad Bendrasis Teismas, aptardamas matavimą naudojant GPS, kai siekiama nustatyti, ar nuotolinė patikra buvo pakankamai veiksminga, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 2419/2001, klaidingai aiškino Reglamento Nr. 2419/2001 15 ir 23 straipsnius.

19. Mano nuomone, Bendrasis Teismas teisingai pripažino ne tik valstybių narių atsakomybę dėl patikros kokybės, bet ir Komisijos teisę prireikus atlikti papildomus tikrinimus, kad būtų galima įvertinti valstybių narių atliktų patikrų patikimumą. Bendrojo Teismo negalima kaltinti tuo, kad jis pirmenybę teikė konkrečiam matavimo metodui arba kad padarė netinkamas išvadas skirtingų metodų taikymo atveju. Nei pagal Reglamento Nr. 2419/2001 15, 22 ir 23 straipsnių formuluotes, nei pagal juose nustatytą tikslą nereikalaujama, kad Komisija, tikrindama nacionalinių patikrų rezultatų patikimumą, teiktų pirmenybę tam tikram metodui.

20. Todėl Bendrasis Teismas galėjo padaryti išvadą, kad iš pažeidimų, kuriuos atlikdama tyrimą nustatė Komisija, matyti, jog Danijos Karalystės patikros vietoje nepakankamos siekiant patikrinti, kaip naudojant didelės raiškos vaizdus iš pradžių buvo matuojami sklypų plotai¹².

21. Taigi, Bendrojo Teismo teigimu, Danijos Karalystė neteisingai kaltino Komisiją, kad 2002, 2003 ir 2004 m. atlikdama tyrimą ji taikė kitokį metodą negu atitinkama valstybė narė, t. y. atliko matavimą naudodamasi GPS¹³. Iš tiesų tuo atveju, kai taikomuose teisės aktuose neįpareigojama taikyti konkretaus matavimo metodo, iš Reglamento Nr. 2419/2001 22 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio nuostatų matyti, kad, nors valstybės narės ir gali laisvai pasirinkti žemės ūkio paskirties sklypų ploto

8 — Pažymiu, kad šalys šios sąvokos neapibūdino.

9 — Skundžiamo sprendimo 44 punktą.

10 — 22 straipsnio 1 dalyje nustatyta: „Žemės ūkio paskirties sklypų plotai nustatomi bet kokiomis atitinkamomis kompetentingos institucijos numatytais priemonėmis, užtikrinančiomis tikslumą bent jau lygiavertį tam, kuris nustatytas oficialiems matavimams pagal nacionalines taisykles. Kompetentinga institucija nustato leistiną ribą, atsižvelgdama į naudojamą matavimo metodą, turimų oficialių dokumentų tikslumą, vietinius veiksnius, tokius kaip nuolydį ir sklypo formą bei 2 dalies nuostatas.“

11 — Skundžiamo sprendimo 41 punktą.

12 — Skundžiamo sprendimo 49 punktą.

13 — Skundžiamo sprendimo 51 punktą.

nustatymo priemonės, šios priemonės turi atitikti tikslumo reikalavimą. Todėl siekiant įvertinti, ar valstybės narės įvykdė šį reikalavimą, Komisijai turi būti suteikta galimybė naudotis visomis tinkamomis priemonėmis, dėl kurių ji galėtų kuo tiksliau nustatyti savo tikrinamų sklypų plotą¹⁴. Pritariu visiems šios Bendrojo Teismo analizės aspektams.

22. Be to, mano nuomone, Danijos Karalystės pasiūlytas aiškinimas neatitinka dviejų patikros lygių, kuriais pagrįstas EŽUOGF sąskaitų patvirtinimas. Iš tiesų, pirma, nacionaliniu mastu mokėjimo agentūros tvarko paraiškas gauti finansavimą ir vietoje įsitikina, kad pagalbos skyrimo sąlygos įvykdytos. Antra, Sąjungos mastu Komisija, remdamasi nacionalinėmis mokėjimo agentūrų ataskaitomis, pati atlieka pasirinktinai atliekamas patikras vietoje, kad įsitikintų nacionalinių patikros sistemų patikimumu. Jeigu šie du lygmenys visiškai sutaptų, kiek tai susiję su taikomais metodais, tai pablogintų šią sistemą.

23. Kalbant apie tai, kad Bendrasis Teismas tariamai nepareiškė nuomonės dėl kai kurių kitų pagrindų, kuriais Danijos Karalystė ginčijo ginčijamą sprendimą (t. y. pagrindų, susijusių su Danijos nuotolinės patikros priemonių veiksmingumu), pažymėtina, jog Danijos Karalystė remiasi argumentais, iš esmės pagrįstais nuorodomis į Bendrajam Teismui pateiktus procesinius dokumentus; ji nei paaiškina šių argumentų turinio, nei patikslina, kodėl Bendrasis Teismas turėjo į juos atsižvelgti.

24. Šiuo klausimu užtenka priminti, kad iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, jog Teisingumo Teismas neįpareigoja Bendrojo Teismo parengti išsamaus atsakymo į kiekvieną bylos šalių pateiktą argumentą. Taigi motyvavimas gali būti numanomas, jeigu jis leidžia suinteresuotiesiems asmenims suprasti motyvus, kodėl buvo imtasi nagrinėjamų priemonių, o kompetentingam teismui – turėti pakankamai informacijos, kad šis galėtų vykdyti jam priklausančią kontrolę¹⁵.

25. Aptariant argumentą, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į su didelės raiškos vaizdų naudojimu susijusius taisomuosius veiksmus, kurių ėmėsi Danijos Karalystė, reikia priminti, kad Teisingumo Teismas pabrėžė, jog faktinių aplinkybių vertinimas, išskyrus Bendrajam Teismui pateiktų įrodymų iškraipymo atvejus, nėra teisės klausimas, kurį gali tikrinti Teisingumo Teismas¹⁶. Iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš bylos dokumentų, ir faktinių aplinkybių bei įrodymų nereikia vertinti iš naujo¹⁷.

26. Tačiau, mano nuomone, atsižvelgiant į Bendrojo Teismo atliktą Danijos nuotolinės patikros priemonių veiksmingumo vertinimą, nematyti jokio faktinių aplinkybių ar įrodymų iškraipymo.

27. Kalbant apie kaltinimą, kad skundžiamo sprendimo 50 punkte netiksliai pateiktos faktinės aplinkybės, reikia priminti, jog nagrinėdamas apeliacinį skundą Teisingumo Teismas akivaizdžiai neturi jurisdikcijos iš naujo nagrinėti tokių faktinių aplinkybių¹⁸.

28. Taigi pirmąjį pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą.

14 — Skundžiamo sprendimo 52 punktas.

15 — Sprendimai *Komninou ir kt. / Komisija* (C-167/06 P, EU:C:2007:633, 22 punktas ir nurodyta teismo praktika) ir *FIAMM ir kt. / Taryba ir Komisija* (C-120/06 P ir C-121/06 P, EU:C:2008:476, 96 punktas ir nurodyta teismo praktika).

16 — Sprendimas *Italija / Komisija* (C-587/12 P, EU:C:2013:721, 31 punktas).

17 — Sprendimai *Trubowest Handel ir Makarov / Taryba ir Komisija* (C-419/08 P, EU:C:2010:147, 32 punktas) ir *Graikija / Komisija* (C-547/12 P, EU:C:2013:713, 12 punktas). Taip pat žr. mano išvadą byloje *Prancūzija / Komisija* (C-559/12 P, EU:C:2013:766, 78 punktas).

18 — Skundžiamo sprendimo 50 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad 2002 m. vasario mėn. Komisija Danijos Karalystei pranešė, jog jai kyla abejonių dėl nuo 2000 metų vykdytų nuotolinių patikrų kokybės.

C – Dėl antrojo pagrindo, susijusio su netinkamu Reglamento Nr. 2316/1999 19 straipsnio 4 dalies išaiškinimu

1. Šalių argumentai

29. Danijos Karalystė, kuriai pritaria Prancūzijos Respublika ir Suomijos Respublika, ginčija Bendrojo Teismo išaiškinimą, kad sąvoka „agronominių sąlygų išsaugojimas“ pateikiama Reglamento Nr. 2316/1999 19 straipsnio 4 dalyje. Danijos Karalystė kaltina Bendrąjį Teismą padarius išvadą, kad minėta dalis reiškia, jog galima augalinė danga turi būti prižiūrima taip, kad būtų išsaugotos agronominės sąlygos. Šios valstybės narės teigimu, Bendrasis Teismas nepatikslino, ką galėtų apimti sąvoka „agronominių sąlygų išsaugojimas“, visų pirma – ar ji galėtų apimti pareigą pjauti augalinę dangą. Todėl Danijos Karalystė ginčija Bendrojo Teismo pateiktą Reglamento Nr. 2316/1999 19 straipsnio 4 dalies išaiškinimą, nes atrodo, kad šis teismas išaiškiniame pripažino numanomą pareigą pjauti augalinę dangą.

30. Be to, Danijos Karalystės teigimu, Bendrasis Teismas nepateikė jokie vertinimo, ar ginčijamo sprendimo išvados dėl pareigos prižiūrėti yra teisėtos atsižvelgiant į taisyklių išaiškinimą, kuriuo rėmėsi Komisija, ar į plačiau neapibūdintą kriterijų, kurį Bendrasis Teismas, regis, išskyrė savo pateiktame Reglamento Nr. 2316/1999 19 straipsnio 4 dalies išaiškiniame.

31. Be to, Bendrasis Teismas nepateikė išsamesnės nuomonės nei dėl pateiktų, Danijos Karalystės manymu, išsamių ir labai svarbių dokumentų, iš kurių visų pirma matyti, kad atidėtos žemės plotai ir toliau bus naudojami kaip dirbama žemės ūkio paskirties žemė, kurią galima nedelsiant vėl pradėti naudoti gamybai, nei dėl rėmimo subsidijomis ir tariamai pernelyg drėgnų plotų.

32. Todėl, Danijos Karalystės teigimu, Komisijos padaryta aiškinimo klaida yra tokia didelė, kad ginčijamas sprendimas turėjo būti panaikintas. Jis negali būti paliktas galioti remiantis dviem labai mažais pažeidimais, t. y. tuo, kad atidėtuose sklypuose yra šieno ritinių ir statybos atliekų.

33. Tačiau, Komisijos nuomone, Bendrasis Teismas nustatė, jog valstybės narės privalo užtikrinti, kad augaline danga padengtas plotas būtų prižiūrimas laikantis atidėtos žemės plotams taikomų reikalavimų, numatytų bendros žemės ūkio politikos nuostatose, be to, jis pabrėžė, kad dėl to taip pat atsiranda atsakingos valstybės narės pareiga tikrinti, kaip iš tikrųjų laikomasi pareigos prižiūrėti¹⁹. Iš tiesų būtent valstybėms narėms tenka atsakomybė užtikrinti, kad EŽŪOGF lėšos būtų išmokamos tik laikantis priimtų gairių ir pagal Sutartį atsirandančių pareigų.

34. Komisijos nuomone, iš bylos faktinių aplinkybių matyti, kad Danijos Karalystė nesilaikė įsipareigojimo užtikrinti tinkamą patikrą. Be to, Bendrasis Teismas patvirtino, jog iš Komisijos nustatytų pažeidimų matyti, kad Danijos Karalystės atlikta patikra turi didelių trūkumų ir kad vien šios aplinkybės užtenka atsisakymui skirti Bendrijos finansavimą pagrįsti.

2. Vertinimas

35. Dėl Reglamento Nr. 2316/1999 19 straipsnio 4 dalies išaiškiniimo manau, kad Danijos Karalystė neteisingai suprato skundžiamą sprendimą. Iš tiesų Bendrasis Teismas nei tiesiogiai, nei netgi netiesiogiai nepareikšė nuomonės, kad pareiga pjauti augalinę dangą atsiranda taikant minėtą 19 straipsnio 4 dalį.

19 — Skundžiamo sprendimo 91–93 punktai.

36. Iš tikrųjų Bendrasis Teismas šioje skundžiamo sprendimo dalyje nusprendė, kad Reglamento Nr. 2316/1999 19 straipsnio 4 dalies nuostatas reikia aiškinti taip, kaip nurodyta toliau. Pirmą, valstybės narės privalo taikyti tinkamas priemones, dėl kurių galėtų įgyvendinti abu žemės atidėjimo srityje siekiamus tikslus: prižiūrėti atidėtos žemės plotus ir saugoti aplinką. Antra, augalinės dangos išlaikymas atidėtos žemės plotuose yra viena iš tinkamų priemonių, kaip nustatyta šiame straipsnyje²⁰. Bendrojo Teismo teigimu, Komisija šias nuostatas išaiškino neteisingai, nes atsižvelgiant į tinkamas priemones, kuriomis turi būti sudarytos sąlygos įgyvendinti sklypų priežiūros tikslą, kurio siekiama pagal Reglamento Nr. 2316/1999 19 straipsnio 4 dalį, augalinės dangos išlaikymas atidėtoje žemėje yra išimtis²¹.

37. Tačiau Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad „[i]š visų argumentų, išdėstytų nagrinėjant pirmąjį kaltinimą, matyti, jog Komisija neteisingai manė, kad atsižvelgiant į valstybių narių taikomas tinkamas priemones pagal Reglamento Nr. 2316/1999 19 straipsnio 4 dalies nuostatas augalinės dangos išlaikymas atidėtos žemės plotuose yra išimtis. Priešingai, Komisija teisingai pažymėjo, kad atidėtuose sklypuose išlaikytą augalinę dangą reikia prižiūrėti laikantis Reglamento Nr. 2316/1999 19 straipsnio 4 dalies“²².

38. Todėl net jeigu Danijos Karalystė ir nurodė, kad Komisijos padaryta ir Bendrojo Teismo konstatuota klaida yra „didelė“, manau, kad tariama pareiga pajauti augalinę dangą nei tiesiogiai, nei netiesiogiai neatsiranda iš skundžiamo sprendimo.

39. Be to, Bendrasis Teismas išnagrinėjo su ginčijamo sprendimo teisėtumu susijusius padarinius, galinčius atsirasti dėl šios Komisijos padarytos teisės klaidos²³. Jis teisingai pažymėjo, kad, kaip matyti iš suvestinėje ataskaitoje išdėstytų motyvų, susijusių su atidėtos žemės plotų patikrų, kurias atliko Danijos Karalystė, trūkumais, Komisija šioje ataskaitoje konstatavo kelių tipų pažeidimus, kurie susiję su atidėtos žemės sklypais ir kuriais, kaip teigia Komisija, galima pagrįsti jos sprendimą pripažinti išlaidas netinkamomis finansuoti EŽŪOGF lėšomis. Tačiau, Bendrojo Teismo nuomone, kai kurie iš šių pažeidimų nesusiję su klausimu, ar tokiuose sklypuose augalinė danga buvo išlaikyta²⁴.

40. Todėl, Bendrojo Teismo teigimu, Komisijos padaryta teisės klaida, susijusi su Reglamento Nr. 2316/1999 19 straipsnio 4 dalimi, negalėjo turėti teisinių padarinių vertinant, ar Komisija pagrįstai nustatė tokius pažeidimus²⁵.

41. Šiuo klausimu svarbu pažymėti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką klaidingu motyvu negalima pateisinti teisės akto, kuriame jis nurodytas, panaikinimo, jei jis pateiktas papildomai ir yra kitų motyvų, kurių pakanka jam pagrįsti²⁶. Taigi, mano nuomone, Bendrajam Teismui nereikėjo papildomo paaiškinimo dėl sąvokos „agronominių sąlygų išsaugojimas“ aiškinimo, kad būtų galima įvertinti nurodytus pažeidimus.

42. Danijos Karalystė negalėjo įrodyti, jog išsamesnė Bendrojo Teismo pozicija šiuo klausimu teisiškai buvo būtina, kad jis galėtų priimti sprendimą dėl likusių šios valstybės narės pateikto antrojo pagrindo aspektų, nes antrasis pagrindas susijęs su taisyklių dėl atidėtos žemės plotų patikrų taikymu. Mano nuomone, Bendrasis Teismas kitus Danijos Karalystės nurodytus aspektus iš tiesų teisingai pripažino vertinamais klausimais²⁷.

20 — Skundžiamo sprendimo 85 punktas.

21 — Skundžiamo sprendimo 86 punktas.

22 — Skundžiamo sprendimo 94 punktas.

23 — Skundžiamo sprendimo 103 punktas.

24 — Skundžiamo sprendimo 104 punktas.

25 — Skundžiamo sprendimo 104 punktas.

26 — Sprendimas *Graikija / Komisija* (C-321/09 P, EU:C:2011:218, 61 punktas ir nurodyta teismo praktika).

27 — Skundžiamo sprendimo 107 punktas.

43. Dėl šių priešasčių Danijos Karalystės pateiktą antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

D – *Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su įrodinėjimo pareigos iškraipymu*

1. Šalių argumentai

44. Danijos Karalystė ir keturios į bylą įstojusios valstybės narės neginčia, kad Bendrasis Teismas pateikė tikslų bendrą reikalavimų dėl Komisijai tenkančios įrodinėjimo pareigos apibūdinimą (šie reikalavimai išsamiai išdėstyti teismų praktikoje, susijusioje su EŽŪOGF sąskaitų patvirtinimu, ir pagal juos minėta Komisijai tenkanti pareiga dėl praktinių priešasčių labai palengvinta). Tiksliau Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija savo argumentus grindė rimtomis ir pagrįstomis abejonėmis dėl atliktų patikrų pakankamumo²⁸ ir kad valstybė narė turi pateikti informacijos, kuria būtų galima pagrįsti jos argumentus, pateiktus siekiant panaikinti šias abejones²⁹.

45. Tačiau, Danijos Karalystės nuomone, remiantis šia teismų praktika negalima daryti išvados, kad Komisija įrodinėjimo pareigą gali vykdyti remdamasi tik faktinėmis aplinkybėmis, nustatytomis per patikras, pasirinktinai atliktas praėjus daug laiko nuo žemės atidėjimo laikotarpio pabaigos. Reikėtų bent to, kad nagrinėjamos faktinės aplinkybės būtų tokios, iš kurių būtų konkrečiai matyti, jog ir minėtu laikotarpiu tokios faktinės aplinkybės taip pat buvo susiklosčiusios.

46. Be to, Danijos Karalystė tvirtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 123 punkte klaidingai pažymėjo, jog ji nepateikė jokios informacijos, kuria būtų galima pagrįsti išvadą, kad Komisija neįvykdė jai tenkančios įrodinėjimo pareigos. Be to, Danijos Karalystė privalo ne įrodyti, kad Komisija šios pareigos neįvykdė, bet atvirkščiai – paneigti galimus Komisijos pateiktus tvirtinimus.

47. Danijos Karalystės teigimu (šiuo klausimu jai pritaria Nyderlandų Karalystė), skundžiamas sprendimas pagrįstas neteisingu Komisijai tenkančios įrodinėjimo pareigos ir įrodymų, kurių ji turi pateikti, apimties supratimu. Be to, įrodymai, kuriuos pateikti Bendrasis Teismas įpareigojo valstybes nares, viršija tai, kas šioje srityje rekomenduojama nusistovėjusioje teismo praktikoje, ir praktiškai laikytis tokios sampratos neįmanoma. Bendrasis Teismas taip pat daugeliu atžvilgių aiškiai iškraipė Danijos Karalystės pateiktus pagrindus ir faktines aplinkybes. Taigi skundžiamą sprendimą reikia panaikinti taip pat ir dėl šių priešasčių.

48. Komisija į tai atsako, kad ji privalo ne išsamiai įrodyti nacionalinių institucijų atliktų patikrų nepakankamumą, o atvirkščiai – pateikti įrodymų, kad turi rimtų ir pagrįstų abejonių dėl šių patikrų ar skaičių.

49. Šis Komisijai tenkančios įrodinėjimo pareigos palengvinimas paaiškinamas tuo, kad būtent atitinkama valstybė narė turi geriausias sąlygas surinkti ir patikrinti EŽŪOGF sąskaitoms patvirtinti reikalingus duomenis, todėl ji ir privalo pateikti visapusiškus ir išsamiausius įrodymus, kad šie patikrinimai atlikti arba kad skaičiai teisingi ir, jei reikia, kad Komisijos teiginiai netikslūs³⁰. Jei valstybei nepavyksta įrodyti, kad Komisijos teiginiai netikslūs, šie teiginiai tampa įrodymais, dėl kurių gali kilti rimtų abejonių, ar įgyvendintos visos tinkamos ir veiksmingos priemonės ir kontrolės priemonės³¹.

28 — Skundžiamo sprendimo 57, 105 ir 106 punktai.

29 — Skundžiamo sprendimo 123 punktas.

30 — Sprendimai *Vokietija / Komisija* (C-344/01, EU:C:2004:121, 58 punktas ir nurodyta teismo praktika) ir *Graikija / Komisija* (C-300/02, EU:C:2005:103, 36 punktas ir nurodyta teismo praktika).

31 — Sprendimas *Graikija / Komisija* (EU:C:2005:103, 35 punktas ir nurodyta teismo praktika).

50. Komisijos nuomone, ši pastaba dėl valstybių narių galimybių atlikti patikrą iš tikrųjų nereiškia, kad kiekviena valstybė narė privalo išsamiai ir visapusiškai tikrinti visus sklypus, dėl kurių teikiama pagalba. Būtent valstybė narė turi pateikti įrodymų, kad Komisijos konkrečiai įrodytas trūkumas, nustatytas atliekant patikrą, nerodo bendro trūkumo, bet, atvirkščiai, yra vienintelis ir visiškai pavienis atvejis.

51. Galiausiai dėl patikros laiko Komisija pažymi, kad aplinkybės, dėl kurių atidėtos žemės plotai, Danijos institucijų pripažinti atitinkanciais pagalbos reikalavimus, negalėjo būti laikomi juos atitinkanciais, dauguma atvejų dėl savo pobūdžio galėjo būti susiklosčiusios tik per ilgą laiką. Taigi jos negalėjo atsirasti iš karto pasibaigus atidėjimo laikotarpiui. Todėl audito vietose laikas daugeliu atvejų buvo nereikšmingas.

52. Komisija taip pat pažymi, jog valstybės narės privalo užtikrinti, kad atidėtos žemės plotai būtų patikrinti prieš baigiantis atidėjimo laikotarpiui; jeigu jos to neužtikrina, Komisijai negali tekti didesnė įrodinėjimo pareiga.

2. Vertinimas

53. Primenu, kad nei valstybės narės, nei Komisija neginčija Bendrojo Teismo taikytos taisyklės, susijusios su įrodinėjimo pareigos paskirstymu. Šiuo atveju ginčijamas būtent tokios taisyklės taikymas.

54. Kadangi Danijos Karalystė tvirtina, jog laikėsi jai tenkančios įrodinėjimo pareigos – pateikė pakankamai faktinių įrodymų, kuriais galima pagrįsti jos argumentus siekiant panaikinti nurodytas abejones, reikia konstatuoti, kad šios valstybės argumentais siekiama paskatinti Teisingumo Teismą faktines aplinkybes įvertinti iš naujo.

55. Tačiau dėl įrodymų apimties, kurią užtikrinti reikalaujama iš atitinkamos valstybės narės³² ir kuri suprantama kaip reikalavimų lygis, kuriį teismas taiko nagrinėdamas jam pateiktus įrodymus, kyla teisinis klausimas, ar Bendrasis Teismas nustatė įrodymų apimtį, kurios valstybės narės negali pasiekti.

56. Pabrėžiu, kad Bendrasis Teismas konstatavo, jog „Komisija dėl akivaizdžių praktinių priežasčių negali išsamiai ir visapusiškai patikrinti *visų atitinkamų sklypų* kiekvienoje valstybėje narėje. Priešingai, <...> valstybės narės turi geriausias sąlygas atlikti tokią patikrą“; jis taip pat konstatavo, kad „Danijos Karalystė tik pateikė įrodymus, susijusius su konkrečiomis išvadomis, kurias Komisija padarė <...> remdamasi pasirinktais sklypais. Ji niekada nepateikė įrodymų, susijusių su *visais atidėtais sklypais*. Todėl minėti įrodymai yra nepakankamai išsamūs ir visapusiški siekiant patvirtinti, kad patikros yra atliktos arba kad skaičiai teisingi, taigi šie įrodymai neatitinka įrodinėjimo pareigos, kuri valstybėms narėms tenka tvirtinant EŽŪOGF sąskaitas“³³.

57. Nors abiejuose minėtuose punktuose vartojamų terminų pasirinkimas šiek tiek abejotinas, nemanau, kad Bendrasis Teismas tikėjosi, jog esant rimtų ir pagrįstų abejonių dėl atliktų patikrų pakankamumo valstybė narė pateiks įrodymų dėl visų atidėtų sklypų, siekdama įvykdyti reikalavimą dėl įrodymų apimties. Kaip ir Komisija, manau, jog šių punktų aiškinimas atsižvelgiant į skundžiamo sprendimo 57 ir 58 punktus pagrindžia išaiškinimą, pagal kurį Bendrasis Teismas nori pabrėžti, jog tais atvejais, kai pasirinktinai atlikus patikras nustatoma pažeidimų, valstybė narė privalo įrodyti, kad tokie pažeidimai yra pavieniai atvejai, dėl kurių negalima daryti išvados, kad visa nacionalinė patikros

32 — Savo išvados byloje *Akzo Nobel ir kt. / Komisija* (C-97/08 P, EU:C:2009:262) 74 punkte ir 64 išnašoje generalinė advokatė J. Kokott paaiškino, kad įrodinėjimo pareigą būtina atskirti nuo įrodymų apimties. Taip pat žr. mano išvadą byloje *Prancūzija / Komisija* (EU:C:2013:766, 34 punktas).

33 — Skundžiamo sprendimo 161 ir 162 punktai (pažymėta mano).

sistema yra nepakankama arba nelabai patikima. Šį aiškinimą patvirtina skundžiamo sprendimo 167 punktą, kuriame Bendrasis Teismas padarė išvadą, jog „Danijos Karalystė nepateikė visapusiškų ir išsamiausių įrodymų, kad jos patikrinimai atlikti arba kad skaičiai teisingi ir, jei reikia, kad Komisijos teiginiai netikslūs“.

58. Dėl patikros laiko pažymiu, jog Bendrasis Teismas konstatavo, kad, jeigu Danijos Karalystė būtų įgyvendinusi taisomuosius veiksmus prieš baigiantis atidėjimo laikotarpiui, kaip turėjo padaryti, visų pirma būtų atlikusi griežtesnes patikras vietoje, tuomet ji būtų galėjusi patikimiau konstatuoti, ar tam tikruose sklypuose yra šieno ritinių arba statybos atliekų³⁴, ypač, mano nuomone, atidėjimo laikotarpiu.

59. Iš tiesų Komisijai atlikus patikrinimus (jie atlikti pasibaigus atidėjimo laikotarpiui) buvo galima pagrįsti rimtas ir pagrįstas abejones dėl Danijos Karalystės atliktų patikrų pakankamumo. Šiuo klausimu pažymėtina, kad atsižvelgiant į tai, jog tokių abejonių yra, atitinkamai valstybei narei tenka pareiga pateikti informaciją, kuria galima pagrįsti jos argumentus siekiant panaikinti šias abejones. Tačiau šiuo atveju Bendrasis Teismas teisingai padarė išvadą, kad Danijos Karalystė nepateikė jokios informacijos, kuria galima pagrįsti jos argumentus siekiant panaikinti tokias abejones³⁵.

60. Reikia pridurti, kad Bendrasis Teismas sukritikavo Danijos institucijų taikytą metodą, pagal kurį, jeigu nustatoma pažeidimų, kaip antai šieno ritinių laikymas sklype, esant abejonei, žiūrima pagalbos skyrimo prašymą pateikusio asmens naudos, laikant, kad šie ritiniai aptariamame sklype nebuvo laikomi atidėjimo laikotarpiu. Bendrojo Teismo teigimu, toks metodas neatitinka patikros taisyklių, kurias pagal Sąjungos teisės normas, taikomas tvirtinant EŽUOGF sąskaitas, valstybės narės turi taikyti siekdamas užtikrinti, kad būtų tinkamai naudojamos Sąjungos lėšos. Iš tiesų dėl tokio metodo padidėja rizika, kad šios lėšos bus naudojamos neteisėtai, nes, jeigu galimas pažeidimas būtų nustatytas atliekant pavėluotas patikras, minėtos Danijos tarnybos preziumuotų, kad jis nebūtų buvęs nustatytas nagrinėjamų sklypų atidėjimo laikotarpiu³⁶.

61. Dėl tariamo Danijos Karalystės pateiktų pagrindų ir faktinių aplinkybių iškraipymo dar kartą pakartojau šios išvados 24–27 punktuose išreikštą poziciją.

62. Dėl šių priežasčių manau, kad taikydamas taisykles ir principus, susijusius su įrodinėjimo pareiga ir įrodymų apimtimi, Bendrasis Teismas teisės klaidų nepadarė. Todėl siūlau Teisingumo Teismui trečiąjį apeliacinio skundo pagrindą atmesti kaip nepagrįstą.

E – Dėl ketvirtojo ir penktojo pagrindų, susijusių su nustatyto dydžio korekcijų taikymo sąlygomis ir atitinkamai 5 ir 10 % nustatyto dydžio finansinių korekcijų taikymo sąlygomis

1. Šalių argumentai

63. Dėl ketvirtojo pagrindo Danijos Karalystė visų pirma pažymi, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 155 punkte klaidingai nurodė, jog Danijos Karalystė nepareiškė abejonių dėl nustatyto dydžio korekcijos pasirinkimo pagrįstumo.

64. Be to, dėl klausimo, ar EŽUOGF kilo reali nuostolių arba pažeidimų rizika, Danijos Karalystė nurodo šiuo aspektu esminį principą, t. y. kad korekcijos norma turi būti aiškiai susieta su tikėtinais nuostoliais. Kadangi Bendrasis Teismas nuomonę pareiškė tik dėl tariamų pažeidimų, susijusių su šieno ritinių ir statybos atliekų laikymu, negalima manyti, kad tariami faktai, dėl kurių Komisija pateikė

34 — Skundžiamo sprendimo 120 punktą.

35 — Skundžiamo sprendimo 123 punktą.

36 — Skundžiamo sprendimo 121 ir 122 punktai.

kaltinimą³⁷, buvo pažeidimai, o juo labiau kad dėl jų EŽŪOGF kilo reali nuostolių rizika. Abiejų pažeidimų, kuriais Bendrasis Teismas rėmėsi siekdamas pagrįsti savo sprendimą ginčijamą sprendimą laikyti pagrįstu, toli gražu negalima laikyti realia nuostolių rizika. Taigi Bendrasis Teismas iš tikrųjų visiškai iškraipė ginčijamo sprendimo pirmines aplinkybes ir pagrindą ir taip vietoj Komisijos nurodyto pagrindo pateikė savąjį. Dėl šios aplinkybės būtų savaime pateisinama skundžiamą sprendimą panaikinti.

65. Penktajame pagrinde, susijusiame su atitinkamai 5 ir 10 % nustatyto dydžio finansinių korekcijų taikymo sąlygomis, Danijos Karalystė pabrėžia, kad tokių nustatyto dydžio korekcijų taikymo sąlygos netenkinamos ir kad ji įrodė, jog realios rizikos EŽŪOGF patirti nuostolių nebuvo. Be to, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 158 punkte netiksliai pateikė Danijos Karalystės teiginius ir bylos faktines aplinkybes.

66. Danijos Karalystės nuomone, dėl Bendrojo Teismo pozicijos (šis teismas visiškai atmetė Danijos Karalystės poziciją dėl labai mažų nagrinėjamų pažeidimų ir nepareiškė nuomonės dėl svarbiausių aspektų, kuriais priimdama savo sprendimą rėmėsi Komisija) negalima laikyti įrodytu fakto, kad atitinkamai 5 ir 10 % nustatyto dydžio korekcijų taikymo sąlygos tenkinamos.

67. Prancūzijos Respublika, Suomijos Respublika ir Švedijos Karalystė ginčija teisę šiuo atveju taikyti nustatyto dydžio finansines korekcijas, nes netenkinamos bendrosios jų taikymo sąlygos. Be to, šios į bylą įstojusios valstybės narės tvirtina, kad faktinis nustatyto dydžio finansinių korekcijų taikymas yra neproporcingas.

68. Komisijos teigimu, taikant Danijos sistemą nesilaikyta visų Reglamento Nr. 2316/1999 19 straipsnyje numatytų reikalavimų, nes pagal ją visiškai neužtikrinta nuolatinė priežiūra. Taigi atsižvelgiant į bendrą interesą ir siekiant apsaugoti Bendrijos išteklius reikėjo taikyti nustatyto dydžio finansinę korekciją.

69. Todėl už 2003, 2004 ir 2005 m. buvo pritaikyta atitinkamai 5 ir 10 % nustatyto dydžio normos finansinė korekcija dėl patikros, kaip laikomasi su atidėtos žemės sklypais susijusių reikalavimų, trūkumų.

70. Šiuo atveju pritaikytos atitinkamai 2, 5 ir 10 % nustatyto dydžio finansinės korekcijos, apskaičiuotos nuo labai nedidelės dalies EŽŪOGF lėšų, kurias Danijos institucijos Danijos ūkininkams paskirstė 2003, 2004 ir 2005 m. Komisija teigia, kad šis nustatyto dydžio finansinių korekcijų taikymas yra ir teisėtas, ir proporcingas.

2. Vertinimas

71. Iš karto reikia pažymėti, kad Bendrasis Teismas ne nustatė pareigą pjauti dangą, bet savo sprendimą priėmė remdamasis išvada, kad Komisija savo argumentus tinkamai pagrindė rimtomis ir pagrįstomis abejonėmis dėl atliktų patikrų pakankamumo, o valstybė narė negalėjo pateikti informacijos, kuria būtų galima pagrįsti šios valstybės argumentus, pateiktus siekiant panaikinti minėtas abejones. Šis samprotavimas grindžiamas tuo, kad buvo nustatyta pažeidimų, kurie nenustatyti atliekant nacionalinius patikrinimus (visų pirma šieno ritinių arba statybos atliekų buvimas tam tikruose sklypuose), taip pat tuo, kad Danijos institucijos taikė netinkamą metodą.

37 — Susiję su augaline danga, pareiga prižiūrėti, rėmimu subsidijomis, drėgna žeme ir pan.

72. Bendrasis Teismas šiuo samprotavimu taip pat rėmėsi nagrinėdamas nustatyto dydžio korekcijų taikymą ir šių korekcijų dydžio nustatymą. Taigi skundžiamo sprendimo 168 punkte jis padarė tokią išvadą: „[i]š visų išdėstytų argumentų matyti, kad, pirma, Komisija teisiškai pateikė pakankamai įrodymų, galinčių pagrįsti jai kilusias rimtas ir pagrįstas abejones dėl Danijos Karalystės atliktų svarbiausių patikrų, susijusių su atidėtos žemės sklypais, ir, antra, ji pagrįstai galėjo padaryti išvadą, kad rizika EŽŪOGF patirti nuostolių yra didelė, taigi galėjo ir pritaikyti 5 arba 10 % nustatyto dydžio korekciją, nepažeisdama proporcingumo principo“.

73. Kaip jau pažymėjau, pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Komisija turi įrodyti, kad buvo pažeistos Bendrijos teisės normos, o nustačius šį pažeidimą valstybė narė prireikus turi įrodyti, kad Komisija suklydo vertindama jo finansinius padarinius³⁸. Kaip atsižvelgdama į 1997 m. gruodžio 23 d. Dokumentą Nr. VI/5330/97³⁹ teisingai pažymi Komisija, jeigu negalima tiksliai įvertinti Bendrijos patirtų nuostolių, galima numatyti nustatyto dydžio korekciją⁴⁰.

74. Šiuo klausimu pabrėžiu, kad tuo atveju, kai Komisija, užuot atsisakiusi finansuoti visas su pažeidimu susijusias išlaidas, nustato taisykles, kuriomis siekiama skirtingai traktuoti pažeidimų atvejus atsižvelgiant į neatliktas patikras ir rizikos EŽŪOGF laipsnį, valstybė narė turi įrodyti, kad šie kriterijai yra savavališki ir neteisingi pagal Teisingumo Teismo praktiką⁴¹.

75. Reikia konstatuoti, kad Danijos Karalystė nagrinėjamu atveju neįrodė, jog didžiausi EŽŪOGF nuostoliai mažesni už sumą, gautą pritaikius nustatyto dydžio finansinę korekciją, tačiau ji pakartotinai tvirtina, kad nustatyto dydžio korekcijos pritaikytos remiantis tik labai mažais ir pavieniais pažeidimais. Mano nuomone, iš tikrųjų šiuo argumentu siekiama užginčyti pasirinktinai atliktų patikrų metodą, taikytą tvirtinant EŽŪOGF sąskaitas. Tačiau kadangi nėra įrodymų, kad valstybė narė iš tikrųjų atliko patikras arba kad jos pateikti skaičiai teisingi ir, jei reikia, kad Komisijos teiginiai netikslūs (arba visiškai nebandoma tokių įrodymų pateikti), taikytas finansines korekcijas reikia laikyti tinkama ir proporcinga priemone, skirta dėl Danijos patikros sistemos trūkumų EŽŪOGF patirtiems nuostoliams kompensuoti.

76. Nors Danijos Karalystė patį proporcingumo principą paminėjo tik per posėdį, šio principo neabejotinai turi būti laikomasi taikant finansines korekcijas, kad šios korekcijos būtų tik tokios, kokių iš tikrųjų reikia atsižvelgiant į nustatytų pažeidimų sunkumą⁴².

77. Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, dėl finansinės korekcijos sumos pažymėtina, kad Komisija gali atsisakyti EŽŪOGF lėšomis finansuoti visas patirtas išlaidas, jeigu nustato, kad nėra pakankamų kontrolės mechanizmų⁴³. *A fortiori* negalima tvirtinti, kad nustatyto dydžio korekcijos, kurias Komisija pritaikė dėl didelių kontrolės mechanizmų trūkumų, yra neproporcingos. Iš tiesų Komisija privalo laikytis savo priimtų gairių, ir šiuo atveju ji tinkamai jų laikėsi, kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamame sprendime⁴⁴.

38 — Sprendimai *Graikija / Komisija* (C-5/03, EU:C:2005:426, 38 punktas ir nurodyta teismo praktika) ir *Belgija / Komisija* (C-418/06 P, EU:C:2008:247, 135 punktas).

39 — Komisijos dokumentas „Gairės dėl finansinių padarinių apskaičiavimo rengiant sprendimą dėl EŽŪOGF Garantijų skyriaus sąskaitų patvirtinimo“, minimas skundžiamo sprendimo 151 punkte.

40 — Sprendimai *Jungtinė Karalystė / Komisija* (C-346/00, EU:C:2003:474, 53 punktas) ir *Belgija / Komisija* (EU:C:2008:247, 136 punktas).

41 — Sprendimai *Nyderlandai / Komisija* (C-28/94, EU:C:1999:191, 56 punktas), *Ispanija / Komisija* (C-130/99, EU:C:2002:192, 44 punktas), *Italija / Komisija* (C-242/96, EU:C:1998:452, 75 punktas) ir *Belgija / Komisija* (EU:C:2008:247, 138 punktas).

42 — Šiuo klausimu žr. skundžiamo sprendimo 148 punktą, kuriame Bendrasis Teismas pažymi, kad „remiantis nusistovėjusia teismo praktika pagal proporcingumo principą reikalaujama, kad Bendrijos institucijų veiksmai nevirsytų to, kas tinkama ir būtina siekiamam tikslui įgyvendinti“. Sprendimai *Denkavit Nederland* (15/83, EU:C:1984:183, 25 punktas) ir *Air Inter / Komisija* (T-260/94, EU:T:1997:89, 144 punktas).

43 — Sprendimas *Ispanija / Komisija* (C-349/97, EU:C:2003:251, 273 punktas).

44 — Skundžiamo sprendimo 152–158 punktai.

78. Šiuo atveju tai, kad pasirinktinai patikrintų objektų (t. y. sklypų, kuriuose nustatyta pažeidimų ir kuriais remiantis padarytos išvados dėl patikros sistemų kokybės ir pažeidimų masto) nelabai daug, negali turėti įtakos pažeidimo svarbai. Pasirinktinai atliktos patikros metodas taikomas laikantis principo *pars pro toto*, pagal kurį išvada dėl visumos daroma remiantis reprezentatyviomis laikomų dalių savybėmis. Tačiau su šia visuma susijusių pažeidimų kiekis neabejotinai turi būti vertinamas remiantis tokių pasirinktinai patikrintų objektų ekstrapoliacija, o ne jų sudėtimi.

79. Todėl siūlau Teisingumo Teismui ketvirtąjį ir penktąjį pagrindus atmesti.

V – Išvada

80. Apibendrinamas siūlau Teisingumo Teismui:

- atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš Danijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas,
- nurodyti į bylą įstojusioms valstybėms narėms padengti savo išlaidas.